

YY. ERŐS VÁRUNK AZ ÚRISTEN! * *Írásaim az Útmutatóról* ☞ Egyházi év: * ISTENÉ EGYEDÜL A DICSŐSÉG!
XX. *Függelékek – 8.* 2/1. rész Laikus Magyar Lutheránus *Breviárium* * 95

Írásaim az Útmutatóról – 2/1.

Jézus pünkösdi „útmutató” igéje: „A lélek az, aki életre kelt, a test nem használ semmit: azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: lélek és élet.” (Jn 6,63)

MIÉRT SZERETEM A 275 ÉVES ÚTMUTATÓT?

Az evangélikus Útmutató valóban utat mutat számomra a sokszor úttalannak tűnő életutamon is, és vezet Isten a benne és vele olvasott igéjével, napról napra. – S itt vége is lehetne ennek a személyes vallomásnak, mert „csak” ennyi a lényeg. De mégis, miben más és több ez, mint az „egyszerű” bibliaolvasás, amikor valahol felnyitom a Szentírást és elkezdem olvasni, noha ez sem olyan egyszerű, ha komolyan veszem az olvasottakat?

Talán a napi rendszeresség segít az Írás tökéletes összhangjának felfedezésében. Van, amikor bepillantatok néha a függöny mögé, s a sorok között is elolvashatom, amit az Atya-Fiú Lelke meg akar mutatni; éppen az Útmutatóban aznap élém kerülő szentigék összefüggéseinek a felhasználásával. Nemcsak a három evangélium szinoptikus a számomra, de az év során mind a hatvanhat „szimpatikus” szent könyvet együtt nézhetem, s ha jól figyelek, akkor, – mint egy kaleidoszkópban a forgatás nyomán a színes üvegdarabokból összeáll egy gyönyörű, szabályos, felismerhető alakzat, amely a következő mozdulatra már más formát vesz fel, – a külön-külön olvasott igeversek, egyszer csak egy összefüggő mozaik részévé válva, felragyogtatnak olyan mondanivalót, amiről nem is hallottam eddig. Ez a csoda naponta megismétlődhet, hiszen *Luthertől* is tudhatjuk, de a saját tapasztalatunk is számtalanszor igazolja, hogy a Szentírás legjobban önmagát magyarázza! Az Útmutató rendszeres, napi használata évtizedeken át, valóban Isten eszköze számunkra, hogy őt és akaratát egyre jobban megismerhessük; tudva, hogy a titkok az Úrúi, de a számunkra kijelentett dolgokat viszont a saját érdekünkben célszerű megismerni. Azért is kutatnunk kell az Írásokat, hogy az eszünkkel, a Lélek által vezérelt értelmünkkel tudjuk is, hogy kiben hiszünk a szívünkkel! Az útjelző KRESZ táblák üzenetét is a saját, és embertársaink érdekében kell megfogadnunk és betartanunk, s nem azért, mert ha rajtakapnak a mulasztáson, még meg is büntethetnek. Isten igéinek a szándékos nem olvasása önmagában hordozza a büntetést, mert önmagunkat fosztjuk meg attól a lehetőségtől, hogy szóba állhasson velünk az ÚRISTEN!

No, de miként is segít nekem ez a 275 éves, de mindig naprakész és személyesen is aktuális Útmutató, amelynek én csak az utolsó negyvenvalahány füzetét tudhatom a magaménak? Most csak a számomra legtöbb áldást jelentő három „használati módot” szeretném röviden ismertetni, amelyeket a „normál” igeolvasás mellett rendszeresen alkalmazok. Sorrendben: a napi kiírt ó- és újszövetségi igeversek összefüggéseinek keresése; a heti vezérige és a reggeli olvasmány igeszakasza közötti összefüggések keresése; és végül a legkomplexebb, az ötdimenziós „együttnézés”, amikor a nap két kiírt „jeligéjét” és két olvasmányát együtt nézem a heti vezérigével. Talán mondanom sem kell, hogy ezt a többdimenziós, együttnéző szemüveget nem a szakorvos, vagy az optikus ajánlja; ingyen beszerezhető, csak el kell fogadni. Íme, a két (ó és új) szemüveglencse! Salamon mondja: „Fogadd el az okos intést... Az értelmes útmutatást nyer... Az ÚRnak félelme az ismeret kezdete” (Péld 1,3.5.7). S Jézus mondja: „A Párfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek” (Jn 14,26).

Bizonyára nyílt titok, én is úgy olvastam, hogy az Útmutató készítői minden esztendőben az ószövetségi kiírt igéket mintegy 1700 válogatott „adatbázisból” sorsolással választják ki ez egyes napokra, s ezekhez „válogatják” a hozzáillő újszövetségi igeverseket, elsősorban a tárgyévben olvasásra kerülő könyvekből, de az ünnepeket is figyelembe véve. Csodálatos felfedezéseket tehetünk; hogyan teljesülnek be Isten Ószövetségben adott ígéretei az Újszövetség lapjain, vagy a törvény és az evangélium kijelentései mennyire egybe eszenek, és Jézusban nyernek megoldást. Minden próféta róla jörvén, és az apostolok az egyházban őt hirdetik. A mennyei Jeruzsálem kapuin választott népének; Izráel tizenkét törzsének nevei olvashatóak, s a város falának alapkövein a Bárány apostolainak nevei vannak felírva. Ezek a naponta kiírt igék így együtt szinte soha nem ismétlődnek, az örökkévaló Isten tehát minden nap újat tud nekünk mondani, de felfedezzük-e ezekben a rövid, egyszavas „jelszavakban”, hogy a mi Urunk tegnap, ma és mindörökké mégis ugyanaz? Elképzeltem egy olyan „magyarázatos” Újszövetségi Szentírást, amelyet maga Isten magyaráz, mert egyik oldalán az Újszövetség folyamatos szövege lenne olvasható, de vele párhuzamosan a másik oldalon azok az ószövetségi igék, amelyeket az eddig elmúlt 275 év során naponta, ezekkel a versekkel együtt olvashatott Isten keresztyén népe. Mi csak töredékesen, mintegy a szőnyeg visszáját, látjuk e földi életben ezt a tökéletes ígeharmóniát, úgy is, mint a Szentháromság összhangját, s ez is milyen kimondhatatlan érzéseket kelt bennünk; milyen lesz akkor a színe? Azért addig se hagyjunk fel az apró ige-mozaik darabok összeillesztésének sokszor fáradságos, de mindig gyönyörűsége munkájával! Hiszen a mi Gazdánk sem szűnik meg naponta őt és újat előhozni az ő éléskamrájából, a mi lelkünk táplálására.

A másik, ugyancsak kétdimenziós olvasási módszerem azon alapul, hogy egy egyházi évben Jézus első eljövételétől az örökélet ünnepéig átélhetjük a földi és mennyei lét teljességét. A Krisztus év eseményeit az egyes vasárnapokon, mint a hét első napjain, állandó vezérigék foglalják össze, mintegy fémjelezve az adott hét üzenetét. A vasár- és ünnepnapok reggeli evangéliumi és epistolai igéi is ezt az állandóságot jelzik évről-évre. Istennél mindennek megszabott rendje is ideje van. A reggeli igék a hét gondolatkörét fejezik ki, mint a szivárvány hét színe, mégis a vezérige fehér fényt kell egész héten szem előtt tartanunk, hogy bibliaolvasásunk- és értelmezésünk során csalóka lidércfények meg ne tévesszenek, és tévútra ne csábítsanak bennünket, önkényes belemagyarázások, vagy tévtanítások elfogadása formájában. Hiszen tudjuk, hogy Egyház ott van, ahol Isten igéjét tisztán és igazán tanítják, s a szentségeket helyesen szolgáltatják ki. Állandóságban a változás; így is közeledhetünk naponta az egész napi útravalóul szolgáló, reggeli olvasásra kijelölt igeszakaszhoz, annak „speciális”, csak ma, csak nekem érvényes üzenetét megkeresve. Bizony, ez sem megy mindig első olvasásra. Hasznos ilyenkor az apró betűs lábjegyzetben lévő hivatkozások, a párhuzamos ígehelyeket is kikeresni, vagy más fordításokat, esetleg magyarázatos könyveket fellapozni. Számomra a BibliaTéka CD-ROM is hasznos segítség, mert ott több fordítást és lexikont, kézikönyvet érhetek el néhány kattintással, s közben „csak bekattan”; itt van előttem, nézem, csak nem látom, hogy mi az Úr üzenete. (folyt. a köv. old.!)

JEGYZETEK *

#OrokEletBeszede